

A) Hornja Łužica.

Horni Serbja maju abo mějachu nimale za wšě městnosće Hornjeje Łužicy, tež za te, kiž buchu po poděsnjenju Serbow za čas němskeje kolonisacije w 12. a 13. lětstotku po Khr. nar. wot Němcow załožene, wosebje w jeje horatem južnem dźěle, swoje serbske abo poserbšćene pomjenowanja. — Hornja Łužica słuša z dźěla k sakschemu, z dźěla k pruskemu statej; sakska Hornja Łužica je do 4 hamtskich hejtmanštwow, pruska pak do 4 [resp. 6] wokresow abo wobwodow dźělena. Skrótčenki zady němskeho pomjenowanja maju znamjenjeć:

	B. = Budyšske hamtske hejtmanstwo (Amtshauptm. Bautzen)
Lj	L. = Lubijske „ „ („ Löbau)
	K. = Kamjeńske „ „ („ Kamenz)
	Ži. = Zitawske „ „ („ Zittau)
	W. = Wojerowski wobwod (Kreis Hoyerswerda)
	R. = Rozbórski „ „ („ Rothenburg)
	Zh. = Zhorjelski „ „ („ Görlitz)
	Lb. = Lubański „ „ („ Lauban)
	Žah. = Žahański „ „ („ Sagan)
	Ból. = Bólesławski „ „ („ Bunzlau)

Žahański a Bólesławski wobwod słušataj po prawom k Šlezskej, běštaj pak tak daloko, hač su tu jeju města a wsy mjenowane, něhdy wot Serbow wobsydlenaj.

I. Němsko-serbski zapisk.

1. Mjena kraja a luda.

Lausitz Łužica, -y
 Lausitzer Łužičan, pl. Łužičenjo, rodź. Łužičanow a Łužičan
 Oberlausitz Hornja Łužica
 Oberlausitzer Horni Łužičan
 Niederlausitz Delnja Łužica
 Niederlausitzer Delni Łužičan
 Wende Serb pl. Serbja (Serbove), rodź. Serbow
 Oberlausitzer Wende Hornjołužiski Serb, Horni Serb